

[Statsministeren.]

venstres og de konservatives side for ufaglærte arbejdere, drejer det sig jo kun om 2-3 kr. om ugen. Mener det ærede medlem virkelig, at det skulle have haft nogen som helst indflydelse på lønudviklingen her i sommer? Det er ret afgørende at få denne væsentlige økonomiske uoverensstemmelse drøftet, for det er ganske klart, at har man den opfattelse, som talen kunne tyde på, at jo mindre overskuddet er, jo mindre vil efterspørgselspresset også blive, så kunne man jo gå endnu længere ad den vej, og det er øjensynlig også det, man gør ved det forslag til folketingsbeslutning, man fremsatte i går. Jeg kan i hvert fald sige så meget, at når man spørger regeringen, om vi har gjort nogen økonomisk indsats, gjort noget for at holde økonomien stabil, så kan vi, selv om man ikke vil indrømme, at vi har gjort noget positivt — det forstår jeg vi kan være ganske uenige om — i hvert fald svare, at vi har gjort det, at vi har hindret partierne venstre og de konservative i at gøre de økonomiske tilstande herhjemme uholdbare i det år, der er gået.

Nu foreslår man i år, at man skal give en skattenedsættelse på samme beløb som foreslået sidste år, men man har ganske roligt indregnet den skattenedsættelse på 250 mill. kr., som blev givet her i foråret, og det må jo betyde, at man foreslår, at den skattenedsættelse, som er indeholdt i forslaget til folketingsbeslutning, er af samme størrelse som sidste år ud over den skattenedsættelse, der allerede er givet. Det er her, jeg ønsker at stille det spørgsmål, om man da, efter det økonomiske forløb siden sidste oktober frem til i dag, mener, at der er sket sådanne ændringer i vort samfunds økonomi, at det er mere begrundet i dag at give en sådan skattenedsættelse, end det var dengang, eller om det skyldes det forestående valg, at man interesserer sig så meget for skattespørgsmål.

Jeg skal herefter vende mig til de forslag til folketingsbeslutning, som blev fremsat i går eftermiddags. Som jeg allerede har sagt, har der ikke været megen tid til at se på dem, men de ligner i nogen grad de forslag, oppositionen fremsatte sidste år. Jeg vil først nævne, som det også fremgår af regeringens åbningstale, at vi mener, der er god brug for en skattereform. Vi mener,

ligesom det ærede medlem hr. Poul Møller så stærkt gav udtryk for her, og jeg hørte på det med stor glæde, at der på en lang række punkter er grund til at øge folks lyst til at gøre en indsats, give et yderligere incitament til at tjene penge. Man skal ikke komme og sige, at det er en mening, vi har fået efter at have hørt ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Poul Møller, i går, for jeg kan henvise til de taler, jeg har holdt ved fremsættelse af skattereformforslag her i tinget. Det har hver gang været et af mine væsentligste argumenter, at beskatningen af merindtægt, af hustruindtægt og af ekstraintægter er for stor, men jeg synes, det er et stort fremskridt, at nu også de konservative — og jeg forstår også partiet venstre — så stærkt går ind herfor.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen mente, at i åbningstalen havde regeringen, hvis jeg igen må have lov til at referere, på forskellige områder fundet det taktisk heldigt ved denne lejlighed at placere sig i en vis nærhed af oppositionens forslag. Det, det her drejer sig om, er, så vidt jeg forstår, åbningstalens omtale af den kommunale ejendomsbeskatning, særlig ejendomsbeskatningen på landet til amts- og sognekommuner. Hvorfor skal nu dette, at også regeringen ønsker at løse dette problem, betegnes som, at vi har fundet det taktisk heldigt ved denne lejlighed at placere os? Det er, som om vi bare havde taget dette standpunkt op til et valg. Hvorfra har det ærede medlem den tankegang, at man tager specielle standpunkter op til et valg?

Jeg har studeret forslaget til folketingsbeslutning, det forslag, der handler om indkomstskatten, og dér ser jeg til min store forundring og derefter til min store glæde, hvorledes man nu ønsker at hjælpe familier med børn. Der har altid været diskussion mellem på den ene side os i denne side af salen og på den anden side de konservative og særlig venstre om, hvorvidt det skulle ske ved hjælp af børnetilskud eller børnefradrag.

Jeg er i mange år energisk gået ind for børnetilskud, og den ærede ordfører hr. Erik Eriksen er gang på gang stået op og har sagt: nej, det skal være børnefradrag, og jeg har søgt at påpege, at børnefradrag er mest til gavn for de store indtægter, de får størst rabat derved, hvorimod børne-